

פרשת משפטים

ראשית בכורי אדמתך תביא בית ה' אלקיך לא תבשל גדי בחלב אימו (פרק כ"ג, פסוק י"ט).

סמיכות העניינים בפסוק צריכה ביאור. מפני מה נסמכה מצוות הביכורים – שהיא מעבודות המקדש, לעניין האיסור היום יומי של בישול בשר בחלב?

ואכן בעלי התוספות על התורה תמהו: "תימה גדול מה בא ללמדנו סמיכת זה הפסוק בכורי אדמתך. עם בישול גדי בחלב אימו? וצריך עיון".

ניתן אולי להצביע על יסוד שמלמדת אותנו תורה מסמיכות שתי מצוות אלו.

בקיום מצוות הבאת הביכורים לוקח כל אחד ואחד את המובחר ממה שזכה בו ואת הטוב שבו ומצרפו לאוצר הכלל, למקום המקדש בו הכלל דבוק בה'. וכך כל ישראל מתכנסים מרחוק ומקרוב, מעריהם ומושבותיהם מסביב – אל המרכז, אל תל התלפיות - בית המקדש, וזוכים להשפעת הקדושה במקום אשר בחר ה' למושב לו.

במשנה במסכת ביכורים פרק ג' משנה ב' מתוארת התקבצות זו: "כיצד מעלין את הביכורים? כל העיירות שבמעמד מתכנסות לעיר של מעמד ולנין ברחובה של עיר ... ולמשכים היה הממונה אומר: קומו ונעלה ציון אל בית ה' אלוקינו... החליל מכה (מנגן) לפנייהם עד שמגיעים קרוב לירושלים ... הפחות הסגנים והגזברים יוצאים לקראתם ... וכל בעלי אומניות שבירושלים עומדים לפנייהם ושואלים בשלומם: אחינו אנשי המקום פלוני באתם לשלום".

בסמיכות למצוות בשר בחלב, מלמדת אותנו תורתנו הקדושה, שהחיבור המיוחד הזה של כל הסוגים והפנים של המוני בית ישראל, כל אחד עם תרומתו הוא, מתבסס דווקא על הקפדה וזהירות של כל אחד בביתו הוא, במעשיו השגרתיים והפשוטים, **להפריד** ולהרחיק כל מה שאינו שייך אל הקודש, כל מה שזוקק זהירות והגבלה, גם אם הוא קרוב מאד במציאות הטבעית כמו הגדי וחלב אימו.

כאשר אנחנו זהירים בכל אורחות חיינו באכילתנו ובמה שמתבשל בקדרה שלנו, שיהיו מוגבלים ומכוונים על פי דרכה של תורה – או אז נוכל לזכות כראוי להביא כל אחד ואחד את תרומתנו – את המובחר שלנו ואשר בנו – לכח אחד הבונה ומתקדש בבית עולמים.